ВѢСТНИКЪ
ПЕРЕМЫСКОИ ЕПАРХІИ.

Рôкъ 1907. Выдано 7. Лютого. Ч. I.

Ч. 1.

Ч. 7182/906 Въ справѣ громадскихъ радъ сиротиньскихъ.

Президія ц. к. высшого Суду краєвого въ Львовѣ зъ 10. листопада 1906 $\frac{\text{Ч. 21210}}{\text{17 N/6}}$ повѣдомила Еписк. Ординаріятъ, що своимъ обѣжникомъ зъ 6. грудня 1905 $\frac{\text{Ч. 21.756}}{\text{17 N./5}}$ поручила всѣмъ ц. к. Судамъ повѣтовымъ свого округа высшосудового, щобы приступили до закладаня такъ званыхъ „громадскихъ радъ сиротиньскихъ и выдала постановленя: а) формуючй кругъ дѣланя тыхъ радъ и б) вôдносячй ся до ихъ основаня и складу.

Тй постановленя суть:

А) Кругъ дѣланя рады сиротиньскои:

§. 1. Рада сиротиньска єсть органомъ помôчнымъ при выповненю обовязкôвъ вложеныхъ на судъ опѣкунчій по мысли §§. 189, 217 и 178 зак. див.

§. 2. Рада сиротиньска має все, о чôмъ довѣдає ся въ часѣ выконуваня свого уряду, заховати въ тайнѣ и не може выявити нѣкому до того неуправненому.

Обовязокъ захованя тайны тревае дальше такожъ по скôнченю речинця урядованя.

§. 3. Въ случаю перешкоды або предвчасного убытку члена рады вступає на єго мѣсце заступникъ.

§. 4. Рада сиротиньска має надъ тымъ чувати, щобы опѣкуны сповняли совѣстно свои обовязки взглядомъ осôбъ пупилѣвъ, въ особенности же дотычно ихъ

выхованя и образованя. Єсли рада спостереже недостатки або нарушеня обовязкôвъ, тогды має спôвдѣлати надъ ихъ усуненємъ черезъ представленя и упôмненя, а въ случаю потребы донести о тôмъ судови опѣкунчому.

5. Рада сиротиньска має на вôзванє удѣляти судови опѣкунчому всякихъ пояснень що до особистого захованя ся, або провадженя малолѣтныхъ и пупилѣвъ.

§. 6. Коли рада довѣдає ся о ущупленю маєтку малолѣтного, має сейчасъ о тôмъ донести судови опѣкунчому. Не прислугує єи однакъ право подробного надзорованя опѣкуна або куратора яко управителѣвъ.

§. 7. Рада має донести судови опѣкунчому о кождôмъ случаю, дôйшовшôмъ до єи вѣдомости, въ котрôмъ заходитъ потреба установленя опѣкуна, вспôвопѣкуна або куратора. Обовязокъ донесеня судови вôдноситъ ся передовсѣмъ до случаѣвъ, въ котрыхъ дотыхчасовый опѣкунъ, вспôвопѣкунъ або кураторъ померъ, ставъ ся неспосôбнымъ до дальшого повненя обовязкôвъ, або зъ причины марнотравства або неудольности умысловои попавъ самъ въ куратель.

§. 8. Рада сиротиньска має представляти судови опѣкунчому особы, котрî въ данôй справѣ на опѣкуна, вспôвопѣкуна або куратора найбôльше надають ся. Належитъ при тôмъ поступати дуже старанно, понеже рада сиротиньска яко органъ помôчничій суду опѣкунчого вôдповѣдає пôсля §. 202 зак. див. за всяку нанесену малолѣтному шкоду и утрачену користь, єсли свѣдомо споводує установлене неспосôбного пôсля закона опѣкуна. Належитъ протоє представляти лише такî особы, котрî зъ взгляду на свои вôдношеня особистî и маєтковî якъ такожь иншî обставины до справованя опѣки найбôльше суть успособленî.

Кревныхъ и посвояченыхъ малолѣтного належитъ въ першôй линіи увзглядняти.

§. 9. Коли рада довѣдає ся о перешкодахъ, котрî не позваляютъ опѣкунови, спôвопѣкунови або кураторови повнити ихъ обовязкôвъ, або що мати справуюча опѣку надъ своєю дитиною, закчючила поновно супружество, або що у певного опѣкуна, спôвопѣкуна або куратора зайшли вычисленî въ § 254 зак. див. поводы усуненя єго зъ уряду (на прим. несовѣстна управа майномъ, неудольнôсть тогожь до дальшого справованя опѣки и т. п.) має о тôмъ донести судови опѣкунчому. Въ особенности обовязана єстъ рада сиротиньска донести судови, єсли особы по за опѣкою стоячî на пр. вôтчимъ малолѣтныхъ або ихъ повнолѣтнî братя и сестры и т. п. замѣряютъ здѣлати або дѣлаютъ на вспôльнôй зъ малолѣтными власности сталî змѣны господарскî якъ на пр. ставлянє новыхъ будынкôвъ, вырубованє деревостану и т. п.

§. 10. Єсли до вѣдомости рады дôйде случай, въ котрôмъ судъ опѣкунчій покликанымъ єстъ до вкроченя въ интересѣ дитины позôстаючи пôдъ властію вôтцѣвскою, має рада донести о тôмъ судови опѣкунчому.

До такого вкроченя єстъ судъ опѣкунчій въ особенности покликаный:

а) Єсли отець не може выконувати власти вôтцѣвскои, понеже захорувавъ умыслово, або длятого, що зъ причины марнотравства попавъ въ куратель, що зôставъ засудженый за злочинъ на довше, якъ оденъ рôкъ вязницѣ, або що выемиґровавъ самовладно, що довше якъ оденъ рôкъ єстъ неприсутнымъ безъ даня вѣдомости о мѣсци свого побуту (§. 176 зак. цив.)

б) Єсли отець занедбує цѣлкомъ выховане и удержане дѣтей (§. 177 зак. цив.)

в) Єсли маєтокъ дитины нараженый єсть на небезпеченьство черезъ тоє що отець дитины надуживає правъ полученыхъ зъ управою майна, або єсли самъ попавъ въ руину маєткову.

Не прислугує однакъ радѣ сиротиньскôй право надзору надъ выконанемъ власти вôтцѣвскои.

Б) Основанє и складъ рады сиротиньскои.

Начальникъ громады, або єго заступникъ скликує кождого року въ мѣсяци сѣчни раду громадску въ цѣли выбору рады сиротиньскои.

Предсѣдателемъ тои рады єстъ кождочасный начальникъ громады або єго заступникъ.

Рада громадска выбирає зъ посередъ себе найменше трехъ членôвъ на радныхъ для справъ сиротиньскихъ и двохъ заступникôвъ. Кождочаснѝ парохи обохъ обрядôвъ и управитель школы мѣсцевои а взглядно учитель покликаный до заступованя управительки школы, суть уже силою свого уряду членами рады сиротиньскои. По уконституованю рады сиротиньскои повиненъ предсѣдатель тоиже подати судови опѣкунчому назвиско членôвъ, якъ такожь завѣдомити судъ о кождôй пôзнѣйшôй змѣнѣ въ складѣ рады.

Рада сиротиньска збирає ся на свои васѣданя въ мѣру заходячои потребы найменше однакъ оденъ разъ въ кождôмъ мѣсяци и залагоджує на нихъ удѣлянѝ єй черезъ судъ опѣкунчій порученя и вôзваня рѣшаючи прошеня и зажаленя внесенѝ до неи черезъ членôвъ громады, або въ случаю не осягненя згоды предкладає тіжь судови опѣкунчому.

Рада сиротиньска выбирає зъ посередъ себе одного такъ званого вôтця сирôтъ, котрый зъ рамени рады выконує єи зарядженя, приймає такожь по-за засѣданями рады внески мешканцѣвъ громады въ справахъ сиротиньскихъ, належачѝ до рѣшеня рады и здає зъ нихъ справу радѣ сиротиньскôй.

Всякѝ залагодженя рады сиротиньскои маютъ бути всегда черезъ двохъ членôвъ пôдписанѝ и въ правôмъ розѣ яко „справа сиротиньска“ означенѝ.

Зъ повысшого круга дѣланя рады сиротиньскои выходитъ, що громадскѝ рады сиротиньскѝ маютъ бути чинникомъ, вспомагаючимъ ц. к. Суды повѣтовѝ, яко надопѣкуньчѝ власти, въ выконуваню опѣки надъ малолѣтными сиротами и инными невласновôльными особами. Така институція, яко чинникъ посередничачій межи ц.

к. Судомъ а пупилями и ихъ правными заступниками, мае дуже гуманну и доброчинну місію въ веденю належитои и стараннои опѣки надъ малолѣтными такъ пôдъ взглядомъ матеріяльнымъ якъ и моральнымъ. Такѝ рады сиротиньскѝ, зложенѝ зъ людей доброи волѣ и засадъ религійныхъ та обôзнаныхъ зъ мѣсцевыми вôдносинами, безъ сумнѣву моглибы нести успѣшну помôчь покривдженымъ неразъ сиротамъ малолѣтнымъ и иннымъ невласновôльнымъ, якъ такожь усунути ихъ зъ пôдъ шкôдливыхъ вплывôвъ оточеня. Лише збôрне тѣло т. зв. рада сиротиньска може дати повну поруку успѣшного и безпосередного въ данôй мѣсцевости чуваня надъ добромъ малолѣтныхъ. До такого поважного тѣла будутъ могли всѣ мешканьцѣ громады звертатися зъ прошенями, желанями и зажаленями въ справахъ сиротиньскихъ о скôлько не буде заходила потреба вôднесеня ся до рѣшеня судового.

Суды моглибы у тои рады сиротиньскои при кождôй надаряючôйся нагодѣ засягати на мѣсци вѣрныхъ вѣстей о пупиляхъ и о инныхъ нелѣтныхъ, потребуючихъ помочи власти надопѣкуньчои.

Рады сиротиньскѝ, заведенѝ въ многихъ округахъ другихъ краѣвъ коронныхъ нашои державы, вже выдали свѣтлѝ успѣхи. Громады сповняютъ свои обовязки въ справахъ опѣкуньчихъ основнѣйше; довôльности въ представляню осôбъ на опѣкунôвъ устали а выясненя, даванѝ судови опѣкуньчому, суть въ тыхъ округахъ дѣйстно выясненями, на котрыхъ полягати можна.

Клиръ душпастырскій вже зъ свого священичого званя обовязаный естъ пôсля примѣру діяконôвъ зъ часôвъ апостольскихъ мати въ стараннôй опѣцѣ вдовы и сироты, нести имъ всяку можливу помôчь и пôльгу та пôдчинене собѣ стадо духовне якъ найтеплѣйше заохочувати до дѣлъ милосердія, до котрого всѣхъ христіянъ взывае Божескій нашъ Спаситель словами: „Бꙋди́те оубѡ милосе́рди, ꙗ́коже и Оте́цъ вашъ милосе́рдъ естъ“ (Лук. VI. 36) и за котре милосердіе Вôнъ обѣцюе свѣтлу народу мовячи: „Блаже́ни милости́віи, ꙗ́ко тїи́ помы́ловани бꙋдꙋ́тъ“ (Мат. V. 7) и небесну щасливôсть, бо запевняе: „Ами́нь глаго́лю камъ, поне́же сотвори́сте еди́номꙋ сихъ бра́тій мои́хъ ме́ньшихъ, мнѣ̀ сотвѡри́сте.“ (Мат. XXV 40.)

Колиже власти судовѝ цѣнятъ се зване священиче и запрашаютъ душпастырскій Клиръ до участи въ громадскихъ радахъ сиротиньскихъ зъ правомъ сталого безъ выбору членьства тыхже, Еписк. Ординаріятъ зъ радостію витае пôднесену акцію основаня въ мовѣ будучихъ радъ сиротиньскихъ и Всеч. Духовеньству парохіяльному поручае, щобы на першу вôдозву ц. к. Судôвъ повѣтовыхъ въ тôмъ напрямѣ зволило въ своимъ крузѣ дѣйствія якъ найгорячѣйше поперти дѣяльнôсть ц. к. Судôвъ повѣтовыхъ, цѣлымъ своимъ вплывомъ допомочи до чимъ скорѣйшого основаня громадскихъ радъ сиротиньскихъ и тымже поручеными справами якъ найревнѣйше занимати ся.

Вôдъ Еп. гр. кат. Ординаріята

Перемышль, 17. Сѣчня 1907.

Ч. 2.

Ч. 7947/906 Новй наданя вôдпустовй.

Заудѣляютъ ся Всеч. Священьству слѣдуючй новй наданя вôдпустовй:

1. За побожне вôзванє найсв. именъ Іисуса и Маріи устами або хоть въ серцю єстъ наданый вôдпустъ 300 днѣвъ за кождый разъ.

II. За вôдмовленє 3 Богородице Дѣво зъ доданємъ до кождого при кôнци: Черезъ Твоє непорочне Зачатіє, о Маріє, очисти и освяти тѣло моє и душу мою — можна позыскати кождого дня рано и въ вечеръ вôдпустъ 300 днѣвъ.

III. Молитва на початку св. Литургіи: „Отче предвѣчный, въ злученю зъ святыми намѣренями и чувствами преблагословенои болѣзненои матери Маріи на горѣ Голгофтѣ приношу Тобѣ жертву, котру возлюбленый Сынъ Твôй Іисусъ Христосъ самъ на крестѣ принѣсъ, а теперъ на сѣмъ престолѣ поновляє, а то по перше, щобы Тобѣ поклôнъ и приналежну чєсть вôддати, хочу Тебе черезъ тоє узнати яко найвысшого Пана надъ всѣми сотворѣнями и признати, що всьо вôдъ Твоєи волѣ залежитъ и що Ты єси єдиною и послѣдною цѣлею нашою. По друге приношу жертву сю Тобѣ, щобы Тобѣ дяковати за безчисленнй добродѣйства намъ удѣленй. По трете щобы Твою черезъ тôлько грѣхôвъ прогнѣвану справедливôсть примирити и Тобѣ достойне задоситьучиненє здѣлати. На конець по четверте, щобы ласку и милосердіє ублагати для мене, для . . . . . ., для всѣхъ засмученыхъ и утисненыхъ, для нещасныхъ грѣшникôвъ, для цѣлого свѣта и для душь въ чистилищи терпячихъ. За кождый разъ, єсли кто присутствує св. Литургіи и на початку єи змовитъ сю молитву, доступає 300 днѣвъ вôдпусту, а совершенный вôдпустъ разъ на мѣсяць, єслитоє здѣлає въ всѣ недѣлѣ и урочистй свята въ мѣсяци при сповѣди и св. Причастію.

Всѣ въ тôмъ оголошеню наведенй вôдпусты можна и за померших жертвовати.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышкъ 1. Сѣчня 1907.

Ч. 3.

Ч. 1204. Конкурсъ на одноразову запомогу зъ фонда б. п. Павла Зарицкого для бѣдныхъ рускихъ церквей въ Галичинѣ.

Ставропигійскій Институтъ у Львовѣ проситъ о умѣщенє въ Вѣстнику Епархіальнôмъ слѣдуючого оголошеня:

„Ставропигійскій Институтъ въ Львовѣ оголошує со срокомъ по 1 н. ст. марта 1907 на одноразовоє пособіє въ сумѣ сто шестьдесятъ (160) коронъ изъ фонда бл. п. Павла Зарицкого для вспомоществованя бѣдныхъ въ украшеніи или реставраціи нуждающихъ ся и отвѣтныхъ на то фондôвъ непосѣдающихъ гр. к. церквей въ Галичинѣ. Прошенія съ точнымъ наведеніемъ потребъ и нуждъ убѣгающихъ ся о пособіе церквей, потверджене относительнымъ деканальнымъ урядомъ, должны церковныи комитеты внести посредствомъ своихъ Консисторій въ ограниченомъ сроцѣ.

Надѣленая тымъ пособіемъ церковь, должна будетъ приняти на себе обязанность, щобы имя фундатора было поминаємо черезъ цѣлый годъ въ недѣли и праздники при Литургіи, объ отпущеніи и оставленіи грѣховъ и прогрѣшеній єго. Отъ Ставропигійского Инстилута, Львôвъ 31. н. ст. декабря 1906“.

Вôдъ Еп. Консисторіи

Перемышль, 17. Сѣчня 1907.

Ч. 4.

Ч. 167. О жертвахъ на будову церкви въ Букôвску.

Предложено тутъ слѣдуюче:

„СЛАВА ИСУСУ ХРИСТУ!

Всесвѣтлѣйша и Высокопреподобна Епископска Консисторіє! Кому зъ насъ не вѣдомо якъ дуже нашъ рускій народъ по мѣсточкахъ винародовляєся зъ причины вражихъ намъ вплывôвъ, навѣть тамъ, где находить ся руска Церковь, — а щожь доперва сказати въ тôмъ взглядѣ о мѣсточкахъ, положеныхъ на рубежахъ где часто нема нашои твердынѣ, св. Церкви, въ которôй вѣрнй нашй моглибы помолитися, наслаждатися красотою и великолѣпіемъ нашого прехорошого обряда и пречуднымъ богослуженіямъ!

До такихъ мѣсточокъ належитъ Букôвско въ сяноцкôмъ повѣтѣ, мѣстцевôсть давнѣйше чисторуска зъ Церквою парохіяльною, днесь, головно черезъ недостатокъ рускои Церкви, Букôвско майже со всѣмъ златинщене, вынародовлене, а угрожає то зъ часомъ такожь живучимъ тутъ єще около 100 душамъ нашого обряда, позбавленымъ такъ своєи Церкви якъ и науки свого языка въ школѣ чисто польскôй, угрожає то кромѣ сего такожь и найблизшимъ сусѣднымъ селамъ чисто рускимъ, зъ котрыхъ въ однôмъ поставлена вже каплиця латиньска и основана приватна школа безъ науки нашого языка!

Щобы сему перешкодити рѣшивъ пôдписаный Комитетъ при помочи звѣстного руского патріотичного жертволюбія приступити до будовы хоть скромнои Церковцѣ въ Букôвску.

Правда, що днесь наша небогата руска Суспôльнôсть перетяжена жертвами на многи важни и лекучи народни дѣла, но до такихъ дѣлъ належитъ безсумнѣнно такожь будова Церковцѣ въ Букôвску, тожь осмѣляемся просити о ласкаву жертву на нашу цѣль, котру просимъ прислати пôдъ адресою гр. кат. Уряда парохіяльного въ Волици п. п. Букôвско. Букôвско въ падолистѣ 1906. Комитетъ будовы Церковцѣ: Ярославъ Лепкій, Совѣтн. Суда краев. Іванъ Дурбакевичь ц. к. адюнктъ под. Кл. Розлуцкій ц. к. нотарь, Руда ц. к. ґеометеръ, Михаилъ Тулай, Григорій Радьо Господарѣ въ Букôвску. Священикъ Алексей Очабрукъ парохъ Волици и Букôвска".

Подаючи повызше до вѣдомости Всеч. Духовеньству поручаеся тую важну справу жертволюбію священьства и вѣрныхъ.

Жертвы належитъ посылати на руки комітету.

Вôдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль 11. Сѣчня 1907.

Ч. 5.

Ч. 183. О наданю стіпендій богослужебныхъ фондаціи б. п. Григорія Шашкевича.

Перемыска гр. кат. Капітула надала богослужебни стіпендія зъ фондаціи б. п. Архіпресвитера Григорія Шашкевича на р. 1907 слѣдуючимъ Єреямъ:

1. Зятикови Максимови парохови въ Миротинѣ.
2. Паращакови Василію парохови въ Милковѣ.
3. Коленьскому Володимирови парохови въ Терлѣ.
4. Нестеровичу Николаю парохови въ Татарахъ.
5. Литыньскому Миронови парохови въ Мужиловичахъ.
6. Городецкому Іоанови парохови въ Павлокомôй.
7. Клишови Григорію парохови въ Малнôвскôй воли.
8. Гоцкому Алексію сам сотрудникови въ Опарôвцѣ.
9. Хилякови Евгенію сотрудникови въ Добромили.
10. Макарови Стефанови управ. сотрудникови въ Новôмъ мѣстѣ.

Вôдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль 16. Сѣчня 1907.

ХРОНИКА.

Именованя:

Ч. 335/орд. Всеч. о. Кобрынъ Іоанъ деканъ и парохъ въ Олешичахъ им. тит. Совѣтникомъ Еп. Консисторіи.

Ч. 7022/06 Всеч. о. Радецкій Іоанъ, деканъ и парохъ въ Мервичахъ, им. орд. шкôль. комисаремъ для шкôлъ народныхъ деканата Жовкôвского на мѣсце увôльненого на власне прошенє о. Саноцкого Александра пароха въ Мачишинѣ.

Завѣдательства получили:

Ч. 7908/06. о. Горчицкій Іосифъ парохіи Поздячь дек. Перемыско-Загородского.
Ч. 440. „ Скоморовичь Панталеймонъ парохіи Войкова дек. Мушиньского.

Новопоставленй пресвитеры получили слѣдуючй сопомочництва:

Ч. 7902/06. о. Кузичь Василій въ Кулновичахъ дек. Комарняньского.
„ 7776/06. „ Стецишинъ Николай въ Валявѣ дек. Перемыско-Загородского.
Ч. 340. „ Котъ Василій въ Нижанковичахъ дек. Нижанкôвского.
„ 341. „ Олексинъ Василій въ Зѣболкахъ дек. Куликôвского.
„ 342. „ Тарасовичь Іоанъ въ Мокротынѣ дек. Жовкôвского.
„ 343. „ Гасько Людвикъ въ Липѣ дек. Бирчаньского.
„ 344. „ Богускій Іоанъ въ Дальовôй дек Яслиского.
„ 354. „ Малецкій Онуфрій въ Олешичахъ дек. Олешицкого.

Управляючими сопомочниками поставленй:

Ч. 7954/06 о. Поляньскій Николай въ Яблôнцѣ нижнôй дек. Высочаньского.
Ч. 260. „ Савицкій Петро въ Грушовôй дек. Мокряньского.

Ч. 312. о. Сембратовичь Юліянъ плучивъ сопомочництво въ Сеньковôй воли, дек. Сянôцкого.

Ч. 314. о. Лучечко Петро парохъ въ Миговôй получивъ вôдпустку на 8 недѣль.

Въ пропозицію приняти:

Ч. 492. На парохію Залѣсє, дек. Канчуцкого: 1. Максимовичь Іосифъ, 2. Камѣньскій Іоанъ, 3. Накловичь Михаилъ, 4. Поляньскій Богданъ, 5. Миляничь Ник. 6. Дорошь Стефанъ.

Ч. 495. На парохію Баниця, дек. Мушиньского: 1. Фецица Михаилъ, 2. Баницкій Іосифъ.